

solvant ejus gabellas, seu collectas; & quod inter vicinos solvenda impariantur: videtur dicendum in aliquo emolumento damnum hoc, compensari, & instaurari debere, & sic viciniis prædictis applicanda pascua loci desertri, ex regula, secundum naturam, 10. ff. de reg. iur. c. qui sentit, eodem tit. in 6. l. 29. titul. fin. part. 7. cum aliis, quæ adducit Everardus in top. legalibus, cap. à contrariis, l. cum duobus 52. §. quidam sagariam, ff. pro socio.

Præterea hanc fuisse prædictæ legimentem, ex verbis sequentibus verisimiliter desumitur, ibi: Se aya informacion, si tenian terminos, y debessas, y exidos, y los quo pareciere gozan de los dichos terminos sean obligados à pagar lo que en los dichos pedidos cabia à pagar en los lugares, ansi despoblados, de que ellos gozan los dichos terminos. Si quidem gravamen persolvendi prædictas gabellas absque dubio imponitur illis, qui prædictis pascuis, & terminis potiuntur, quod si hæc verba cum prioribus in quibus, propinquioribus locis imponebatur tale onus, conjungas: necessario fateris debes, quod eis licebit talia pascua propter prædictum onus occupare. Et ille legitimus, & naturalis sensus est legis, qui (contexendo extrema ejus verba cum primis) colligitur, ut elegeranter docet Doctor Campos in sua Isonomia, seu ratione interpretandi juris utriusque, reg. 1. per text. in l. in civile, ff. de legibus, & per varia exempla tradit, & nullus aptior intellectus legis, quam qui verbis quadrat, l. item venient, §. aptanda, ff. de petitione, hereditatis. Itaque prædicta lex, saltem supponit prædicta pascua, & terminos à vicinioribus locis possideri posse, & sic licet (ut bona vacantia) ad Regem essent deferenda, jam tamen ejus permissione, & facultas concessa videtur, ex dictæ legis dispositione, ut oppida viciniora possint prædicta pascua occupare, dum tamen solvendo vestigal, quod desolato oppido imparitum erat, onus agnoscant.

In tertio vero, & ultimo casu supra proposito, si oppidum, quod communitatem habebat cum alio oppido desolato, ei fuerit magis vicinum, nullum erit dubium, quin ei integrè acriescant prædicta pascua. Si vero aliud sit vicinus, eis potietur, & gaudebit, servata tamen communitate, & jure

servitutis illæso, oppido compascuo; quod communitatem habebat cum bona semper transeat cum sua causa, l. testatrix, §. 1. ff. si servitus vindicetur, l. nibil proponi, ibi: Salva tamen causa legati, ff. de legat. 1.

Tandem si villa, aut oppidum desolatum post aliquod tempus, iterum populetur, quasi postliminio pascua recuperabit, & vicini qui reversi fuerint, vel de novo incolatum oppidi assumptserint, pascuis ejus utique potentur, ex duabus validissimis rationibus.

Prima, quia licet castrum dirutum regulariter amittat nomen; & bona, ut in l. pater, §. Tusculanas, ff. de legat. 3. & in l. ususfructus civitati, ff. quibus modis ususfructus amittatur. Innocent. & Abb. in c. Abbe, in fine, de verbis signific. Felinus in dict. cap. cum dilecta, verific. destructio Monasterio, num. 21. Batt. in l. quo minus, num. 26. cum sequentiibus, ff. de flumin. Iaso in l. ius civile, ff. de justicia & iur. Bald. conf. 1 58, in fin. vol. 3. & conf. 321. & 322. vol. 4. Alex. conf. 43. vol. 1. incipit, De celerrima, quia interitu rei omnia jura tolluntur, l. si legati causa, l. sciens, ff. de verbis signific. Authent. de nuptiis, §. deinceps, l. viram, §. societas, ff. pro socio, l. 1. ff. quemadmodum servitudes amittantur, & servitus seleni extincta non reviviscit; l. Titia, ff. de servitu. rusti. Platea in l. C. de aqueductu, lib. 10. tamen hoc procedit, quando lege permitente, talis devastatio, seu depopulatio fit; non vero quando casu, aut de facto, ut loquuntur antè signati Doctores, & tradit Parisius conf. 101. num. 34. vol. 1. Vel quando adhuc mansit aliqua spes novæ restorationis, vel aliqua jura conservantur, ad notata per Ripam in d. l. quo minus, num. 103. observat Cancerius tom. 3. variar. c. 13. num. 50. Ludovicus Casanate conf. 26. n. 40. Giron. de privil. g. 1 35. n. 752.

Secunda, quia populus propter gentem fit, & consideratur, ut in l. iustitia, ff. de adulatio edicto, & vicinis, ac incolis, cuiuslibet oppidi sunt concessa ejus pascua, d. l. 9. tit. 28. par. 3. & aliis saepius repetitis: unde quemadmodum eis extinctis, vel abscedentibus, pascua aliunde se transferunt, & vicinos, qui tributa Regia agnoscent insequuntur, & querunt; ita eis revertentibus, & stabilitis, ad eos redeunt.

Si

Caput XXIV.

103

- ²² Si autem vicini alicujus oppidi destruci, quia domus bello, clade, aut aliquo casu fuerunt dirutæ; ad alium locum habitandum se contulerint, quod antea de per se oppidum non erat, & ibi domos de novo fecerint, aut vacuas occupaverint, adeò quod possimus dicere translatum esse primum oppidum de uno loco ad alium; tunc pascua oppidi desolati, absque dubio conservabunt, & retinebunt; quemadmodum de castro, ita scripere Alberic. in dict. l. si ususfructus, Alex. d. conf. 43. qui allegat tex. in cap. cum ad Monasterium, de religiosis domibus, & in cap. & temporis, 11. q. 1. Cancerius ubi proxime, nam. 51. Quæ omnia pro exacta hujus rei cognitione summe sunt consideranda, nec alibi, ita specificè, ac solida veritate subnixa invenies. Nec me latet, Costam in tractatu, de ratione rate, & quota, quest. 186. diversimodè in hac re loquutum, sed cum legem Regni non viderit, merito ejus dicta in proposito parui facienda sunt.

CAPUT XXIV.

Si concedatur aliquibus exteris communitas, vel ius pascui, an debeat intelligi tantum pro pecoribus, quæ habebant tempore concessionis? an vero etiam pro aliis quæ postea auxerint, & acquisierint?

SUMMARIUM.

- 1 Ius Pascui in dubio videtur concessum habito respectu ad numerum animalium, quæ quis habebat tempore concessionis.
- 2 Agitur de l. damni 18. §. si is qui binas, ff. de damno infecto, l. 1. §. illud, ff. de aqua quotid. & aestiva, l. ex eo 24. ff. de servitat. rusticor. prediorum, & in l. non modus 12. C. de servit. & aqua, quibus iuribus probatur, quamlibet servitudis concessionem metendum, & terminandam respectu illius rei ad quam tunc dirigitur; non vero postea aucta, vel superaddita; Capra conf. 45. num. 2. Philip. Corn. conf. 14. Practica Papiensis in forma libelli, quando agitur confessoria, in gloss. verbo. servitus, num. 5. ubi quod concessio intelligitur facta de rebus presentibus, non de futuris.
- 3 Omnis dispositio regulariter includit, & comprehendit bona presentia, non futura; ubi agitur de l. Rutilia Polla, ff. de contrahenda emptione, l. fundi 77. ff. eodem, & l. 4. C. de usuris.
- 4 Concessio, vel dispositio, quantumvis favorabilis, licet quandoque extendatur

ad futura, non tamen, ubi prejudicium Tertij vertitur.

5 Expenditur text. in cap. quanto, de censibus, & in cap. suggestum, de decimis.

6 Quilibet concessio debet metiri ex natura contractus.

7 Expenditur text. in l. grege 13. ff. de pignoribus & in l. peculum 67. ff. de legat. 2. & in l. denique 8. §. fin. ff. de peculio legato.

8 Ponderatur in proposito, text. in cap. quia circa de privilegiis.

9 Concessio iuri pascendi regulariter concipi solet, per hæc verba, para sus ganados.

10 Referuntur Doctores, qui questionem propositam resolvunt.

11 Respondetur ad argumenta contrarie oppositionis.

12 In concessione iuri pascendi, semper debent attendi ejus verba, & consuetudo, aut statutum municipale.

Quæstio hujus capitilis non immensitudo, in controversiam deduci potest, si quidem pro utraque acie possunt adduci, & excogitari fundamenta.

Illa igitur pars quæ fovet communitatem, vel ius pascui, in dubio tantum pro numero pecudum concedi; tempore concessionis habitorum, sequentibus nititur fundamentis.

Primò, ex textu in l. damni 18. §. si is qui binas, ff. de damno infecto, l. 1. §. illud, ff. de aqua quotid. & aestiva, l. ex eo 24. ff. de servitat. rusticor. prediorum, & in l. non modus 12. C. de servit. & aqua, quibus iuribus probatur, quamlibet servitudis concessionem metendum, & terminandam respectu illius rei ad quam tunc dirigitur; non vero postea aucta, vel superaddita; Capra conf. 45. num. 2. Philip. Corn. conf. 14. Practica Papiensis in forma libelli, quando agitur confessoria, in gloss. verbo. servitus, num. 5. ubi quod concessio intelligitur facta de rebus presentibus, non de futuris.

Secundò ex eo, quod omnis dispositio regulariter includit ea, quæ erant tempore dispositionis; non autem extenditur ad futura, ut in contractibus aperte deducitur, ex l. Rutilia Polla, ff. de contrahenda emptione, ibi: Ego existimo eatenus lacum, quem emit Rutilia Polla, venisse, quatenus tunc fuit;

fait ; *& circa eum decem pedes*, qui tunc fuerunt, nec ob eam rem, quod lacus postea crevit, latius eam possidere debere, quam emit, *l. in lege fundi 77. ff. illo titulo*, & in *l. 4. C. de usuris*, in rescrip-*to*, ut in *cap. fin. de rescriptis*; in pri-*vilegio*, ut in *cap. ad audientiam 2. de Eccles. adi. & in cap. cum capellanus*, ubi *Gloss. de privileg. in juramento*, ut in *cap. Clericus, de iurejurand. cap. 2. de renunt.* in sententia honorum confi-*cationis*, in *l. si tibi mandayero 22. §. is cujus ff. mandati*: In ultima voluntate id ipsum suadetur, ex *l. si ita scripsisset 47. & l. s. 1. ff. de lega. 2. l. uxorem 39. l. his verbis, 100. ff. de lega. 3. l. si ita 8. ff. de auro, & argento leg. exornant & prosequuntur regulam istam*, *Jaso in l. 3. §. illud quoque, ff. quod quisque juris, & in l. quo minus, num. 136. ff. de fluminibus*, Petrus Surdus *conf. 127. ex num. 42. Borgninus Cavalcanus de usufructu mulieri relato, ex num. 85.* qui ita resolvit in *legato usufructus, & plures, quos accu-*ratisimè refert & sequitur D. Joan. de de Castillo de usufructu cap. 44. per totum, Mantica lib. 3. de conjectu. ult. volunt. tit. 11. Menoch. conf. 1. numer. 172. Causal-*itate conf. 44. an 3.***

*4 Tertiò, quia licet quandoquè con-*cessio, vel dispositio favorabilis, tra-*habatur ad futura, non tamen ubi vertitur præjudicium Tertij, ut affirmat Abb. in cap. quia circa, de privilegijs, quem se-*quitur in proposito Surdus ubi proxime, num. 45. quod autem in concessione pas-*cui, vel ejus communitatis vertatur, & insit aliorum vicinorum maximum præjudicium, nullus ambigere potest; ergo in nostro casu concessio ad futura pecora aucta, superaddita extendi non debet.*****

*5 Quarto, ex texu in cap. quanto, de censibus, ibi: Indulgemus igitur, ne ultra primam mensuram in procuratione ipsa, sitis alterius predicti fratribus obligati; sed ex-*pensis, qua consueverunt sufficere contenti;* nisi facultates Ecclesie, in tantum excreverint, quod sine gravamine, ampliato fra-*trum numero, ad solvendum debitum pro-*curationis, extendi posse quantitas expen-*sarum, & in cap. suggestum, de decimi: qui-*bis juribus probatur census, vel exem-*ptionis concessionem, regulandam esse habito respectu ad res, vel ad personas,* quæ erant tempore concessionis; non autem si personæ quarum intuitu fuit*****

facta concessio, creverint, vel pullularint. Et conductit quod tradit Peleus quæst. 48. Jaso in dict. l. quo minus, ff. de fluminibus, de furnario, qui promisit coquere panem pro tota familia, pro certa pensione annua, quem tamen posteà (familia aucta) non teneri, nisi juxta modum quo erat tempore contractu, resolvunt præcitat Doctores, quorum dictis assentit Thesaurus decision. 226. n. 2.

Contraria tamen sententia, nempè, *quod concessio, vel communitas pas-*cui intelligi debeat, etiam respectu animalium, & pecorum, quæ postea acquisierint personæ, quibus fuit con-*cessa, sequentia pro se sortitur funda-*menta.****

Primum ex eo, quod hæc conces-*sio debet regulari secundum naturam, & qualitatem rei, super qua sit contra-*ctus, ut in l. ita stipulatus 115. ibi: & ipsius rei naturam, ff. de verborum obligat. At natura, & qualitas rei id poscit, quod concessio debeat esse res-*pectu pecorum, quæ omni tempore, illi (quibus conceditur pascum) ha-*bituri sunt, cum absonum esset (que-*madmodum potest eis contingere, & casu obvenire pecudum diminutio) eis limitari, & coarctari augmentum, & pro futuris pecudibus, & auctis nihil esse concessum ut est tex. singularis in proposito, in l. si servitus, 22. ff. de servitut. urban. ibi, Omne lumen signifi-*cari, sive quod in presenti, sive quod post tempus conventionis contigerit, quo argu-*mento in simili utitur Covarr. lib. 1. variar. c. 13. num. 9. versic. Septimò colli-*gitur, ibi: Eam siquidem interpretatio-*nem, adversus propriam indefinita oratio-*nis significationem, subjecta materia, mens, & intentio contrahentium admisit: non enim is qui ita sibi caret, viam sibi pre-*cludere, quin posset fenestræ alias, vel ampliores facere: ut explicat Andr. Al-*ciat. in l. verbum erit, ff. de verborum significatione, ac tradit optimè Ioan. Co-*rasius in rubrica, ff. de servitut. n. 31.*************

Secundum deducitur, ex *l. grege 8. 13. ff. de pignoribus*, ibi: Grege pignori obligato, qua postea nascuntur tenentur, *l. peculium 67. ff. de leg. 2. junctis his quæ, ibi communiter notantur, l. de-*niq. 8. §. fin. ff. de peculio leg. ibi: Verisimile est eum omne argumentum ad ipsum pertinere voluisse, cui patrimonium manummodo futurum est, ea considera-*tione***

*mb. Burgand. rubric. 9. §. 4. in verbo silvæ a-*tiltre, num. 1.**

Cui profecto resolutioni non obsta-*bunt fundamenta contraria, procedunt namque quando servitus, vel con-*cessio fuit facta specialiter, & limitatè, ac respectu certarum hereditatum, vel personarum, & per verba correspœctiva, seu limitata bonis, vel personis tunc existentibus, sive quando natura, & qualitas rerum, personarum, vel contractus, ita patieba-*tur, vel ex tali extensione subintelle-*cta, ex temporis cursu maximum ge-*nerabatur, & imminebat præjudicium concedentibus pascum: quo casu la-*befactari, & deficere contractum; communitatem, & concessionem, ha-*sitari non potest, ex his quæ tradit Gironda die tractata, de privil. na-*mer. 898. & q. 168. num. 899. non verò, quando natura concessionis id patitur, & concipitur per verba exten-*sionem hanc virtualiter recipien-*tia, ex his quæ suprà diximus.**********

In summa autem illud adverte, ex *Doctoribus suprà adductis, maximè attendenda esse verba concessionis istius pasci, vel communitatis; vel loci ordi-*nationem, seu statutum municipale, si ex eo certus numerus pecudum cui-*libet vicino sit assignatus: nam conces-*sio, secundum tale statuum censebitur absque dubio facta, ut in l. si fandus, ff. de evictionibus.****

CAPUT XXV.

*Si ex ordinatione vel statuto oppidi apposita si pœna contra gregem pe-*cudum depasculantium in vetito pas-*cuo, & integer grex, non depas-*catur, an pro pecudibus depascenti-*bus, debeat solvi pœna, saltem pro-*rata?******

SUMMARIUM.

*1. Frequens admodum est quæsto hujus capitis; sed à Doctoribus non satis dis-*cussa, & quasi per transitum talta.**

*2. Expenditur *Gloss. in c. 1. de decimis, quatenus agit de judicio rate.**

*3. Statuti, seu ordinationis mens & in-*tentio, potius quam verborum tenor & inspici & attendi debet.**